

БОЙКІВЩИНА

Видання Турківської районної ради

НАРОДНИЙ ЧАСОПИС ТУРКІВЩИНИ

№53 (1349) СУБОТА,

27 грудня 2014 року

У владі

ТУРКІВЩИНА – УЖЕ БЕЗ ГОЛОВИ

Дніми Президент України Петро Порошенко підписав Указ про звільнення деяких голів райдержадміністрації Львівщини із займаючих посад. В цьому списку є прізвище Турківського голови Василя Гакавчина, який нещодавно добровільно написав заяву про небажання перебувати на цій посаді.

Допоки у Львові та Києві будуть підбирати наступного очільника району, обов'язки голови РДА виконуватиме перший заступник Володимир Баган.

Представники громадських організацій та взагалі жителі району сподіваються, що в доборі кандидатури на цю посаду не буде задіяний квотовий принцип, а в першу чергу – професіоналізм. Ну й, звичайно, патріотизм та порядність.

Наш кор.

Люди бойківського краю

Найдорожчій мамі у світі присвячується...

«Гей, дорого дальня, поверни до мами –
Буде в її косах менше сивини.»

I. Чернецький

«Свята і найдорожча – це мама в цілім світі», говориться у пісні, яка була написана на честь мами, бабусі і прабабусі – Ганни Василівни Ільницької, мешканки с. Лосинець, що на Турківщині, яка в ці дні відзначає своє 90-річчя від дня народження.

«Життя прожити, не поле переїти» - говорить народна мудрість. І – справді, життєва стежина Ганни Василівни була часом ох, яка не проста. Бувало – піднімалася вгору, а бувало – доріжка круто повертала вниз, та ще з якими перешкодами та війнами.

Все було, згадує Ганна Василівна, і холодно, і голодно, і біда, і радість. Та жила не по бажаннях своїх, а по вірі, даній їй Богом. І у найважчі часи ця віра тримала її на плаву, давала силу і бажання жити та перемагати. Завжди казала дітям: «Якби Вам у житті не складалося – любіть людей», а ще пам'ятайте, «кожній людині честь мила!». Отак сама йшла по житті, так навчала спочатку дітей, а потім онуків та правнуків.

(Закінчення на 3 стор.)

Вітаємо

ШАНОВНІ ПРАЦІВНИКИ КУЛЬТУРИ!

Щиро вітаємо Вас з Новим роком та Різдвом Христовим! Нехай Ваші серця будуть зігріті любов'ю і теплом, домівки повниться добрим, радістю та Божим благословенням, а очі – світяться щастям. Нехай з останніми хвилинами Старого року Вас покинуту турботи та негаразди, а Новий – 2015 – рік буде щедрим на цікаві підходи, нові досягнення та професійні перемоги. Бажаємо, щоб Різдвяна зоря запалила у Ваших серцях вогонь віри та любові, надії та оптимізму, наснаги та невічерпної енергії! Мирного неба Вам над головами та рідної землі під ногами!

З повагою відділ культури та туризму, районний комітет профспілки працівників культури.

ДОРОГІ ОДНОСЕЛЬЧАНИ!

Щиро сердечно вітаємо Вас із наступаючим Новим роком і Різдвом Христовим!

Нехай магічна чарівність цих свят буде у посмішках Ваших близьких, урочистих вітаннях, особливій теплоті, радості, які створюють дивовижне відчуття світла, злагоди і щастя. Сподіваємося, що Новий рік та Різдвяна Зоря принесуть у Ваші домівки веселій настрій, здоров'я, щастя, мир, гучну колядку, що зігріває радістю серце, віру і надію у день прийдешній.

Щасливого Нового року та веселого Різдва!

З повагою – виконавчий комітет, депутатський корпус Бітлянської сільської ради та сільський голова Мирослав ЦАП.

Змагання біатлоністів**ЧЕМПІОНАТ УКРАЇНИ – НА ТУРКІВЩИНІ**

У четвер, 25 грудня, на базі «Західного реабілітаційно-спортивного центру» Національного комітету спорту інвалідів України, яка розташована в с. Верхнє, почався чемпіонат України з біатлону. У змаганнях беруть участь 20 спортсменів.

У офіційному відкритті взяв участь, перший заступник голови Турківської райдержадміністрації Володимир Баган, який зазначив, що сьогоднішніми змаганнями Турківщина відкриє ще один осередок розвитку зимових видів спорту, зокрема, біатлону, на Львівщині. Місцева влада розглядає функціонування Західного реабілітаційно-спортивного центру на території району, і як один із чинників дальнього розвитку туризму і рекреації, так і в цілому економіки району. Особливістю Турківщини є практично невичерпні можливості для відпочинку, оздоровлення, туризму. Спортивна база даст можливість проводити не тільки всеукраїнські, а й міжнародні змагання.

Володимир Богданович привітав всіх з початком чемпіонату України з біатлону, побажав міцного здоров'я, миру, добра, достатку та сімейного затишку, великих перемог.

Змагання проходять з 25.12. по 28.12.2014 року.

Світлана БАГАН,

засідувач сектору з питань інформаційної діяльності, комунікацій з громадськістю апарату райдержадміністрації.

Конфліктна ситуація**У ДЕПУТАТИВ
ВИНИКЛИ ПІДОЗРИ**

11 грудня мала відбутися позачергова сесія Турківської міської ради, скликання якої ініціював сам голова. Попередньо народні обранці своїм рішенням намагалися зупинити фінансування робіт з ремонту дахів двох будинків по вулиці Січ. Стрільців та з облаштування тротуару по вулиці В. Стуса (що біля костелу), адже не були ознайомлені з актами виконаних робіт і у них виникли деякі підозри щодо можливих фінансових зловживань з боку міської влади. Але через відсутність кворуму, сесія так і не відбулася.

Зустрівшись з депутатом міської ради Любомиром Ярославським, я поцікавилася, у чому підозри та що саме насторожило депутатів?

– Насамперед, при розгляді питання про виділення коштів на ремонт тротуару по вул. В. Стуса нас зацікавила, наприклад, вартість бруківки. Ми запитали про це у голови, але відповіді не отримали, – розпочав розмову Любомир Володимирович. – Як не отримали й відповіді на запитання, скільки заплачено грошей за виконання робіт з облаштування тротуару. Тому й депутати відмовилися затверджувати розпорядження голови про перерахунок коштів на оплату тих робіт, доки не побачать якихось підтверджені документів.

ментів, адже досі все було лише на слуху. Минулої сієди голова ГО «Майдан Турківщини» Геннадій Когут дав офіційний запит у міську раду, щоби нам дали відповіді на всі питання, які нас цікавлять. На жаль, через великий обсяг інформації, нам вчасно не змогли підготувати такий звіт, зате було дано дозвіл зробити фотокопії документів. Ось, наприклад, згідно з актом виконаних робіт, на прокладанні тротуару працював автогрейдер середнього типу (135 кінських сил), вартість роботи якого протягом чотирьох годин була оплачена в сумі 1646 грн. Може хто й бачив, що там працював автогрейдер, я, наприклад, у цому сумніваюся. Катки дорожні са-мохідні напрацювали на 5,5

тис. грн.. Якщо також хтось бачив, що там використовували самохідний каток, нехай це підтвердить. Наступне, що в мене викликало деякі сумніви, – це накладні на придбання матеріалів для прокладання тротуару. Ось переді мною накладна на придбання відсіву і піску під бруківку. Виявляється, що на тротуар було закуплено 80 м куб. відсіву (а це 10 машин – самоскидів марки «КамАЗ») і 55 м куб. піску (8 або 7 таких же машин), що коштувало 50416 грн. При невеликому розрахунку це означає, що на 1 м кв. там була насыпана так звана «подушка» з піску і відсіву, товщиною 25 см. Як на мене, то це щось з царини фантастики. Ще викликала в депутатів сумнів ціна самої бруківки. Згідно накладних, бруківка була закуплена у Дрогобичі, в одного з приватних підприємців. Йому за придбання 1 м кв. так званої сірої бруківки, товщиною 5 см, заплачено 129 грн. 36 коп., коли ж така подібна бруківка у м. Городок коштує 82 грн. за м кв. Один поребрик (згідно накладної) коштує 37

(Закінчення на 8 стор.)

Вітаємо

Цими грудневими днями відсвяткували свій ювілейний день народження Катерина прекрасна душою людина, творча осо- бистість, добра, щира і мудра порадниця, працівник Народного дому с. Розлуч – Катерина Василівна Цінкевич.

Шановну ювілярку з цим прекрасним святом щиро-сердечно вітають працівники народних домів Турківщини, районного відділу культури, районного Народного дому і бажають їй міцного здоров'я – з роси і води, невичерпної життєвої енергії, Божого благословення.

*Нехай волошками цвітуть літа прекрасні,
Нехай здійсняться тисячі бажань.*

*Щоб доля дарувала тільки радість,
Ні грама бід, ні крапельки страждань.*

*А в небеснім просторі, де світяться зорі,
Де місяць серпанком пливе,*

*Хай Матір Господня зі своїм Синочком
Приносить Вам щастя земне.*

Адміністрація і профспілкова організація Турківської КЦРЛ щиро-сердечно вітають з 55-річчям від дня народження оператора газової котельні Турківської КЦРЛ – Ярослава Михайловича Кузя, і бажають йому міцного здоров'я, родинного благополуччя, поваги від людей, Божої опіки у житті.

*Хай Матір Божа від біди оберігає,
В душі панують мир і доброта.*

*Ісус Христос здоров'я посилає
На щедрі щастям многій літі!*

Люди бойківського краю

Найдорожчій мамі у світі присвячується...

(Закінчення.
Початок на 1 стор.)

Хатина, з якої починається село Лосинець, завжди гостелюбна рідним, гостям, чи просто подорожуючим. І сьогодні, уже немолода, але добра і красива сива жінка, запросить до хати, пригостити чим Бог послав, розпитає про все і, як звикло, згадає та розкаже про своє життя-буття. А згадувати про минуле вона любить.

Народилася Ганя (так називали її в селі) за Австро-Угорщини, зростала за Польщі, молодість її проходила у період Великої Вітчизняної війни, а уже після війни, з чоловіком Григорієм Миколайовичем, створили сім'ю, народили і виховали дітей та побудували будинок.

Батьки Гані були хороши ми господарями та шанованими людьми в селі. Тримали коні і худобу, мали землю і ліс. І все це потребувало важкої праці. Ганя, разом з трьома сестрами (Марія, Ольга, Євгенія) та братом Миколаєм допомагали батькам, як могли. Та що тут казати, працювали від зорі до зорі, але і в домі завжди було ситно і тепло. А що любила Ганя, так це у куточку, коли була вільна хвилина або свята, слухати, як навчалися старші, і тихенько собі читати. І не даремно, тому що чотирьохрічно польсько-українську школу вона успішно закінчила за три роки. А ще Ганя любила співати та вміло вибивати на бубні. Бувало, не кожен хлопець зміг би з нею позмагатися.

Та горе 41-го року, що прийшло до кожної української родини, не минуло і сім'ю Черчовичів-Ільницьких. Війна забрала батька, і для сім'ї настали важкі післявоєнні часи. Нова так звана радянська влада забрала все: господарство, землю і

ліс – все до колгоспної дірівкої скрині.

Та життя продовжувалося. Скоро Ганя зустріла хлопця Григорія, який повернувся з війни, та вийшла заміж. Працювала у першому дитячому садочку, який був організований в селі. Піклувалася про діток, як могла, адже час був нелегкий.

Та коли народився синочок Іван, всі проблеми самі по собі відійшли на другий план. Хлопчину змалку цікавило все, і тому запитань щораз ставало більше. А коли пішов до школи, його цікавість виросла вдвічі, а бажання вчитися стало правилом його життя.

З приємністю згадує Ганна Василівна час, коли вона з сім'єю жила у Дрогобичі. Каже, це були добри часи. Там і народилася дочка Ірина. Та час був невблаганий. Важка хворoba, маленькі діти та обставини, що склалися, заставили родину повернутися до рідного села. А тут колгосп, куди за безцінь пішло працювати молоде подружжя. Та і цей життєвий період ще раз змусив прийняті чергове правильне рішення. Подружжя почало будувати своє помешкання. А бажання мати свою власну оселю та рядом маленькі діти додавало стимул працювати і дбати про сім'ю. Сяк-так звели хатину і вирішили виділити одну із кімнат на крамницю, у якій Ганна стала працювати.

Тут народилися двійнята (хлопчик та дівчинка), які, на жаль, померли, а пізніше – найменша дочка Марія.

Час минав, діти підростали. Батьки раділи за своїх нащадків, тому що завжди від вчителів та людей чули гарні та добре слова. А діти старалися, тому що бачили, як важко працюють батьки, щоб вони могли вчитися і мати все необхідне і щоб, не дай Боже, своєю поведінкою

не зневажити рідних, а особливо маму (якесь така була перед нею особлива відповідальність). І понині пам'ятують діти її слова: «Ви ідіть до школи вчитися, а я щось придумаю.» і ще «Вчіться діти, щоб дуракам не служити!». Тому старалися вчитися добре та бути послушними. Кожен потайки виношував свою життєву мрію.

Старший, Іван, мріяв стати лікарем, щоб допомагати людям. І його мрія здійснилася. Після школи поступив до Львівського медичного інституту.

А сьогодні професора, доктора медичних наук, академіка, заслуженого діяча науки і техніки України – Івана Григоровича Ільницького – знає кожен мешканець нашого бойківського краю. Його добрі і відкрите серце, талант і бажання допомогти всім і кожному – це настанова матері.

Ірина Григорівна з дитинства мріяла бути педагогом і стала ним. Протягом десятиріч вона для своїх тисяч вихованців сіє «розумне, добре і вічне» і, насправді, для кожного з них вона була і залишається не просто педагогом і наставником, а й хорошим другом, яка в будь-який час підтримає та допоможе. За це її шанують і люблять.

Радіє мама-Ганна Василівна – успіхам і своєї найменшої дитини. Мамину науку «любити людей» Марія Григорівна несе впродовж життя. Жила і працювала у рідній Турці, а зараз живе і працює в Києві. Своїм вмінням давати собі раду, вірити в добро та прощати завдячує маминій науці.

Роки, як вода, пливуть та минають. Отак життя Ганни Василівни. Рано пішов з життя батько та чоловік – Григорій Миколайович. Ця важка втрата для родини тільки добавила бажання тримати-

ся разом і підтримувати один одного та бути рядом з мамою. Недаремно в селі люди кажуть, що сім'я Ганни Василівни дуже дружна. А ще їх об'єднує велика любов до матері, як вогнища сімейства, як єдина родина – від дітей до правнуків.

На сьогодні рідня не мала: шестero внуків та семеро правнуків. Внуки: Руслана, Ліда, Анна, Григорій, Марина та Олександра – це лікарі, економісти, юристи, міжнародники, які сьогодні працюють у різних сферах життя. Вони з великим задоволенням відвідують любими бабусю, а вже коли зустріли свою долю, тоді обов'язково до баби Гані на благословення (так прийнято у родині ще від баби Катерини). Буває похвалити, а буває і посварити, як поведуть себе онуки.

З особливою любов'ю відноситься Ганна Василівна до правнуків Вероніки, Вадима, Марини, Максима, Юри, Іванка та маленької Мілани. І кожного дня взиває бабуся Ганя до Всешинього, щоб послав усім своє благословення на добре здоров'я, щастя, удачу і на мир!

У ці дні родина Ільницьких буде вітати свою безцінну маму, бабусю і прарабабусю з днем народження. І єдине побажання, щоб була здоровою та ще довго-довго радувала всіх своєю присутністю.

А у Різдвяні свята збереться вся родина у маминій хаті, що при в'їзді у село Лосинець, і заспівають пісню, і почують цю пісню близькі та родичі, сусіди та знайомі, і завітають у хату, щоб привітати найдорожчу, найлюбимішу, найповажнішу і найціннішу людину на землі!

Поклін Тобі, Матусю, і довічна вдячність. Нехай Благословить Тебе Бог і оберігає Пречиста Діва Марія на многій і благій лата!

*Прошли роки і діти, немов пташки з гніздечка,
Дорослими вже крилами полинули в життя.*

До рідної домівки вони все повертають,

Там їх чекає МАМА, вона для них ОДНА!

Василь ВАСИЛЬКІВ.

Все – для фронту, все – для перемоги

ПЛЕТУТЬ МАСКУВАЛЬНІ СІТКИ

Коли я зайшла у спортивний зал Турківської ЗОШ I-III ст. №1, побачила там не заняття з фізкультурою, а дещо іншу, досі не бачену картину – своєрідну майстерню з виготовлення маскувальних сіток. Основна робота, в якій були задіяні школярі, разом із вчителями-наставниками Михайлом Сокирком, Олегом Геоздінським і Василем Ціко, велася навколо двох великих сіток, розтягнутих через уесь спортзал.

Працювали всі: діти і вчителі вирізували встановленої довжини смужечки із білої тканини (бо зараз в основному для армії просять білі сітки) і вплітали їх в кожний квадратик основи. Слід сказати, що робота ця не з легких, тому школярі час від часу змінюють одні одніх. Плетуть двома методами – методом в'язання або за допомогою «бантика». Самі ж сітки були куплені за кошти вчительського та учнівського колективів, а матеріал поспонсорували районна організація Товариства Червоного Хреста, Турківська КЦРЛ (тут віддали старі халати і простирадла), сувій білого полотна пожертвувала жителька Мельничного Наталія Бабич, приносили з дому полотно й самі школярі. Таким чином було зготовлено майже 700 м кв. білої тканини. Десятикласник Євген Писанчин провів майстер-клас з виготовлення таких сіток. І ось уже два тижні, як у школі кипить ро-

бота, до якої дополучаються навіть учні молодших класів.

– Ми уже виплели маскувальну сітку на гармату, розміром 8м на 6,50 м, завершуємо роботи сітку на танк, її розмір 10,40 м на 8 м. Ще плануємо виготовити маскувальні сітки на бойову машину піхоти (4,80м на 8м) і на гармату (6,50м на 8 м). Ба-

чи, що вчасно не встигаємо все зробити, задіяли до цієї справи й інші учнівські колективи нашого освітнього округу – Завадівки, Ільника, Турківського НВК №1, – розповідає вчитель трудового навчання Олег Омелянович. – Сплетені сітки, через волонтерів або ж самих бійців, доставляють на пере-

дову. Ними накривають техніку, машини «швидкої», бліндажі, розвідники ріжуть їх на індивідуальні накидки. Сьогодні маскувальні сітки роблять по всій Україні. Усі, як і ми, працюють на перемогу.

Ольга ТАРАСЕНКО.

Сільське господарство

БІЛЬШЕ 3,5 МІЛІОНА ГРИВЕНЬ отримали жителі Турківщини за здане молоко

Як повідомив редакцію начальник відділу агропромислового розвитку Турківської райдержадміністрації Іван Струць, з травня по грудень 2014 року жителі нашого району продали ТзОВ «Молокозавод Самбірський» 1433 тонни молока. Це на 366 тонн більше, ніж за відповідний період минулого року. Найбільше молока надійшло від здавачів сіл, адміністративно належать до Боберківської, Хащівської, Комарницької та Лімнянської сільських рад. Поряд з цим, є села, які зовсім не продають молоко.

За здану продукцію наші країни отримали 3 мільйони 546 тисяч гривень. Погодьмося, це вже й не така мала сума.

Втім, якщо б за здане молоко людям платили бодай по 3 гривні (у 2014 році кілограм базової жирності – 2,5 грн, а коли жирність нижча – дешевше), зрозуміло, кількість здавачів була б значно більшою, відповідно і збільшилась би й кількість поголів'я у господарствах.

Наш кор.

Вітаємо

Щиро сердечно вітають жителі с. Комарники Валерія Євгеновича Височанського з днем народження Ярослав Дем'яновський, Богдан Михаїлик, Віктор Матківський, Іван Кричківський та Іван Яворський. Друзі бажають йому міцного здоров'я – з роси і води, радості від життя, поваги від людей, родинного тепла і Божого благословення.

Щастя, злагоди вдома, в родині,

*Всі ми щиро бажаємо
нині.*

*Хай Вам стелиться
довга дорога,*

*Хай Вам буде здоров'я
від Бога!*

*Хай гараздів Вам в хату
прибуде,*

*Хай світло і радісно
буде.*

*Щоб життя було щед-
рим, як літо.*

*Щастя й долі – на многій
літі!*

Колектив працівників Боринського споживчого товариства щиро сердечно вітає з ювілеєм продавця магазину с. В. Турів Марію Миколаївну Осташ і бажає щановній ювілярці неба безхмарного, настрою гарного, щастя без ліку і довгого віку.

*Сьогодні ювілейну сто-
пітано стежину,*

*Та спокою нема для Ва-
ших ніз.*

*Бо проїдено життя
лише частину –*

*Попереду багато ще
доріг!*

*Бажаєм Вам століття
ще прожити,*

*Здоров'я доброго на-
 всю ту сотню літ.*

*Щоб онуків встигли од-
ружити*

*Й благословити прав-
нуків у світ.*

Наши інтерв'ю

БУДЬМО ВІДПОВІДЛЬНИМИ ЗА СВОЄ ЗДОРОВ'Я

Турківська КЦРЛ – велика лікувальна установа в районі. Ліжковий фонд 349 ліжок. На базі Турківської КЦРЛ – 234 ліжка, у Боринській КМЛ – 85, по 10 ліжок терапевтичного профілю – на базі дільничних лікарень сіл В. Висоцьке, Ясінка, Лімна. Крім того, 6 реанімаційних ліжок є у відділенні анестезіології Турківської КЦРЛ. І в 2014-му ні перепрофілювання, ні реорганізації ліжкової мережі не відбувалось. Медичну допомогу населенню надають 972 медпрацівники.

Про зміни, які відбулися в медичній галузі району в році, що минає, які плани уже вдалося реалізувати і які найближчі перспективи, про те, яким повинен бути лікар, якому ми довіряємо власне здоров'я, сьогоднішня наша розмова із головним лікарем району Михайлом Макариком:

– Розпочну з хорошого. Великим плюсом є те, що зменшилася смертність немовлят, у порівнянні з минулим роком. Значний відсоток медичних працівників пройшли курси удосконалення на факультетах післядипломної освіти. Нам вдалося провести хороший поточний ремонт колишнього хірургічного відділення, що дало змогу перевести терапевтичне та неврологічне відділення у приміщення лікарні на вул. Військове містечко. Також вдалося розпочати роботи зі встановлення автономних очисних споруд «Біотал».

У хірургічному відділенні відкрито ендоскопічну операційну, де розміщена лапароскопічна стійка, з допомогою якої уже проведено 7 операцій (2 – на калькульозний холецистит, 5 – на аденому простати). З допомогою Українського фонду соціальних інвестицій проводиться капітальний ремонт чотирьох закладів охорони здоров'я – Ільницької та Верхненської лікарських амбулаторій сімейної медицини, ФАПу с. Шандровець, ФАПу №1 с. Боберка, на базі якого в 2015р. буде створено лікарську амбулаторію.

– Михайле Михайловичу, багато сільських жителів, на жаль, не дуже задоволені медичним обслуговуванням на селі. На це вони неодноразово скаржилися й до редакції газети. Як працюють сільські медичні амбулаторії, ФАПи? Яку оцінку їхній роботі Ви, як головний лікар району, могли бідати?

– На жаль, на сьогоднішній день збільшилась кількість незадоволених людей, мешканців сіл, первинною медико-санітарною допомогою. Більшість скарг стосується сіл, в яких медпрацівники не проживають, а доїжджають з інших населених пунктів. Загострення захворювань, як правило, проходить в нічний час, і швидку допомогу чекати довго.

Це питання залишається відкритим тому, що багато працює пенсіонерів, яких немає кому замінити. Адже ніхто з батьків, діті яких закінчують медичні училища, коледжі, не хочуть, щоб вони поверталися в

село, де приміщення ФАПів знаходяться, м'яко кажучи, в плачевному стані, в селі – бездоріжжя, населені пункти розкидані

(адже в нас гірська місцевість), а стараються працевлаштовувати їх в райлікарнях, поліклініках. Було б добре, якби в майбутньому діяв процес цільового скерування на навчання, з подальшим працевлаштуванням випускників у селах, вихідцями з яких вони є.

– Чи допомагає Турківська лікарня (їя) нашим землякам, що служать в зоні АТО та скільки мобілізовано до армії медиків?

– Від початку проведення АТО на сході України медична спільнота Турківщини двічі допомагала мужнім захисникам України матеріально, переказавши кошти одноденного заробітку, в сумі 74630, 98 грн. До речі, збір коштів триває й далі, у всіх відділеннях лікарні. Станом на сьогоднішній день до війська мобілізовано трьох осіб: лікаря-педіатра В. Максим, зав. ФАПу с. Н. Висоцьке М. Ірода та водія машини швидкої допомоги В. Висоцької дільничної лікарні М. Кузана. Ми всі переживемо за них і бажаємо їм найшвидшого і щасливого повернення додому. Військовослужбовці, які приїжджають з АТО і звертаються за медичною допомогою в лікувально-профілактичні заклади району, отримують її в першу чергу і по-всій мірі безкоштовно.

– Яким повинен бути хороший лікар?

– На мою думку, лікар – це покликання. Якщо лікар за свою професійну кар'єру врятував хоча б одне людське життя, значить він прожив недаремно. Взагалі ця професія несе в собі велику відповідальність у наданні допомоги усім верствам населення, різних віросповідань. Навіть ворог, який потребує медичної допомоги, повинен її отримати. Якщо ж лікар не в змозі надати допомогу, він не повинен наскідити хворому. А моями кумирами, котрі відповідали високому званню Лікаря, були і залишатимуться вихідці з нашого району, дійсно лікарі від Бога, світлої пам'яті нейрохірург Іван Федорко, завідувач хірургічного відділення Турківської ЦРЛ Деонізій Герич, професор, завідувач кафедри хірургії Львівського національного медичного університету Ігор Герич.

– Чи задоволені Ви рівнем знань та якістю роботи молодих спеціалістів – выпускників медичних закладів, які сьогодні працюють в районі?

– На жаль, сучасний рівень знань молодих спеціалістів є недостатнім. Але це вада, що виправляється практикою та бажанням працювати. Зараз приходять із навчальних закладів молоді спеціалісти середньої ланки (фельдшери, медичні сестри, акушерки), яких важко працевлаштувати, у зв'язку з великою кількістю працюючих пенсіонерів. Але, на мою думку, майбутнє – за молодими, а завдання старшого покоління – навчити їх, передаючи свій великий досвід.

– Чи можете Ви як лікар, як керівник медичної галузі Турківщини, зі своєї практики пригадати за цей рік хоч якийсь неординарний випадок?

– Не хотілось би мені окремо виділяти якийсь неординарний випадок, адже в медицині кожен день неординарний та особливий, і кожне життя, яке нам вдалося врятувати, приносить велике задоволення нам, медикам, а родині, батькам та дітям хворого радість побачити рідну людину вдома.

– Якою буде професійна порада від Вас усім мешканцям нашого району?

– Здоров'я – це те, що не купиш за гроши, без чого немає щастя. З давніх-давен воно цінувалося як найдорожчий скарб, тому й шанувалося. Геніальний лікар і філософ Авіценна стверджував: «Головним скарбом життя є не землі, які ти завоював, не багатства, що у тебе в скринях... Головним скарбом життя є здоров'я». Тому навчімося нести відповідальність за власне здоров'я. Бо захворюванню легше запобігти, аніж вилікувати. Бережіть себе і своїх близьких. Звичайно, що будь-хто з нас не палає бажанням відвідувати лікаря. Тим не менше, реалії нашого сьогодення роблять цю зустріч неминучою. Не хворійте і пам'ятайте, що медики нашого району стоять на сторожі вашого здоров'я. Користуючись нагодою, вітаю усіх медиків та жителів Турківщини з Новим роком та Різдвом Христовим. Нехай ці світлі свята принесуть у ваші домівки мир, щастя, добро і достаток.

Розмовляла Ольга ТАРАСЕНКО.

Передноворічний кримінал

150 НЕЗАКОННО ЗРУБАНИХ ЯЛИНОК

ДНЯМИ ВИЛУЧИЛИ БОРИНСЬКІ ЛІСІВНИКИ

Ще наприкінці жовтня працівники лісової охорони ДП «Боринське лісове господарство» почали виявляти браконьєрів, які незаконно вирубують й реалізовують новорічні ялинки. Для цього директор підприємства видає спеціальний наказ, було створено три рейдові групи, в роботі яких задіяно 34 особи. Враховуючи те, що браконьєри часто бувають агресивними і навіть неадекватними, при потребі, лісівники залучали до патрулювання правоохоронців. Так з початку ялинкової кампанії вже виявлено й секвестровано близько 300 ялинок. Як розповідає головний лісничий Віталій Земан, зазвичай, браконьєри зрубують вершки ялинок, при цьому деякі себе заспокоюють: «Мовляв, а що: зрубав вершок – нічого страшного». При цьому вони навіть не розуміють, що знищують все дерево, завдаючи великої школи довкіллю.

Свіжий випадок затримання ялинкових браконьєрів трапився у ніч з 24 на 25 грудня на Ужоцькому перевалі, поблизу Сянок. На прикордонному посту було затримано мікроавтобус, в якому виявили 150 ялинок, породи переважно ялиця, без супровідних документів та відповідного маркування. Відповідальним за вантаж виявився працівник міліції Закарпатської області, який на запитання «Звідки взяв ялинки?», сказав, що купив в одному з сіл Турківщини. По даному факту лісівники оформили відповідні документи, які буде скеровано у правоохоронні органи для подальшого розслідування, а ялинки вилучено. До речі, цьогоріч це вже другий випадок затримання крадених новорічних ялинок у супроводі міліціонерів із Закарпаття.

Василь ВАСИЛЬКІВ.

На знімку: працівники ДП «Боринське лісове господарство» розвантажують секвестровані ялинки.

Допомога армії

БІЛЬШЕ 15 ТОНН ГУМАНІТАРНОЇ ДОПОМОГИ

відправлено минулого тижня з Турківщини в зону АТО

Наш район, зрештою, як інші в області, регулярно відправляє допомогу бійцям АТО у східні регіони України, де йде війна. Так і минулого тижня в Красноармійськ, що на Донеччині, поїхала чергова «гуманітарка», вагою більше 15 тонн, зібрана жителями практично всіх населених пунктів Турківщини, під егідою ГО «Майдан Турківщини» та благодійного фонду «Милосердя». Це картопля, буряки, морква, теплий одяг, консервації і, головне, солодощі, придбані за кошти, зібрани учнями Турківського НВК №2 та Турківської ЗОШ I-III ст. №1, в рамках проведеної акції, під керівництвом вчителя образотворчого мистецтва Турківського НВК №2 Галини Дем'ян-Черчович «Допоможемо армії». Діти передали воякам і свої малюнки.

Василь ВАСИЛЬКІВ.

У газеті «Бойківщина» від 13 грудня 2014 року, у статті «Щоб завтра було краще, як сьогодні», в кінці третього абзацу слід читати: «... працівники селищної ради разом із селищним головою, при активній підтримці Юрія Петровича Матвіїва, встановили 50 м.кв. бруківки та металеву автозупинку у нашому селищі».

Шановні працівники медичної галузі Турківщини!

Сердечно вітаємо Вас з Новорічними і Різдвяними святами, які увінчують наші житейські та трудові клопоти у році, що минає, сповнюють наснагою до нових звершень у році прийдешньому. Віншуємо Вам доброго здоров'я, душевної рівноваги й байдорості, щасливого, мирного і благополучного майбутнього у колі міцної родини, вірних друзів, мудрих колег.

Нехай рік, що минає, забере всі негаразди, сумні спогади, а залишить лише гордість за вірно обраний шлях.

Адміністрація і профспілкова організація Турківської КЦРЛ.

Профспілкова організація Боринського професійного ліцею народних промислів і ремесел щиро сердечно вітає усіх працівників і учнів навчального закладу з наступаючим Новим роком і Різдвом Христовим.

Хай Новий рік з добром до Вас приде,

Здоров'я, мир і радість принесе.

Різдво з колядкою хай завітас, Щастям безмежним Вас благословляє!

Шановні працівники, члени ради та колишні працівники системи спортивної кооперації району!

Щиро вітаємо Вас і Ваші родини з Новим Роком і Різдвом Христовим! Бажаємо Вам і Вашим родинам міцного здоров'я, щастя, благополуччя, нехай Новий 2015, рік буде щедрим на радість і добро, принесе у Ваш дім мир, злагоду і достаток, а Різдво Христове наповнить Ваші серця любов'ю, надією та вірою у сповнення всіх мрій та сподівань.

З повагою правління Турківської райспоживспілки.

Слава Героям!

МЕМОРІАЛЬНА ДОШКА РОМАНУ МОТИЧАКУ:

ВЕЛИКОМУ ПАТРІОТУ – ВІД ВДЯЧНИХ ЗЕМЛЯКІВ

В історії ХХІ ст. особливими, на жаль, є трагічними, залишаться події, пов’язані з Революцією Гідності на київському Майдані та війною українського народу з російськими загарбниками, сепаратистами та найманцями. А особливе місце в літописі священної визвольної боротьби займуть люди – мужні і віддані українські патріоти, які змінили, найперше, моральний вектор нашого суспільства, скинувши злочинну владу Януковича. Немає сумніву, що українські герой здобудуть перемогу над російським агресором. Звичайно, боляче, що в цій боротьбі сотні кращих українських патріотів віддали своє життя, ставши для нас, на землі сущих, ангелами добра і миру, залишивши прийдешнім поколінням зразки мужності та відваги.

У славній когорті героїв, для яких заклик «Україна – понад все!» був не лише гаслом, а глибоко змістовним, усвідомленім – аж до самопожертви, сенсом буття, є й Роман Мотичак – великий патріот, в житті – скромна, високо моральна людина. Він любив Україну не популістськими гаслами, а щодennimi вчинками гідності та порядності. Його небайдужа душа в особливий спосіб реагувала на прояви брехні, лицемірства, лукавства. Він не мирився з малодушністю й байдужістю, коли стояло питання боротьби за національні ідеали. Ніколи у складних обставинах не ховався за спини інших, аби зачайтися або перечекати можливу небезпеку. Цінував вірних друзів, яких у нього було не так вже й багато (зрештою, вірних друзів багато не буває.) Коли треба було захищати правду, був безкомпромісним і рішучим, ніколи й ні за яких обставин не схиляв голову перед сумнівними авторитетами, як це в нас часто буває.

Роман не вимірював свою участю у Революції Гідності кількістю поїздок до Києва чи кількістю пробутих там днів. Коли було затишня на Майдані, брав рюкзак і їхав додому. При цьому наголошу-

чились фізично й морально. Навіть й на строкову службу попросився в елітний підрозділ морської піхоти, де пройшов велику школу військового мистецтва.

У рідному селі любили і шанували Романа. Для багатьох він був й залишається зразком у житті, тому й не дивно, що учнівський та педагогічний колектив школи, зібрали відповідні кошти, вшанували його світлу пам’ять встановленням меморіальної дошки на фасаді навчального закладу. З нагоди її освячення, в Лімну прибули бійці 29-ї Бойківської сотні, багато лімнян та жителів довколишніх сіл, представники влади та громадських організацій. Після панахиди, перед приєднанням виступили побратими Романа – голова ГО «Майдан Турківщини» Геннадій Когут, сотник 29-ї сотні Іван Круць, який вручив дружині Героя, Оксані, орден Спілки морських піхотинців України, керівник апарату Турківської РДА Мирон Бойко, керівник секретаріату районної ради Лілія Голко, директор Лімнянського НВК Ярослав Тирик. А учасник АТО, підполковник міліції Михайло Кричківський, після свого виступу, виконав власну пісню, під акомпанемент гітари, «Було АТО». Учні школи підготували літературно-патріотичний монтаж на прославу Герою та Україні.

Таким його пам’ятають й бойові побратими у батальйоні «Донбас», де Роман воював і загинув геройською смертю. Їduчи на війну, він навіть близьким не сказав про це. Не хотів засмучувати рідних. Зрештою, мама Романа Ярослава Іванівна – каже, що у своїх намірах він був надзвичайно рішучим, і ніякі умовлення не змогли б його зупинити, коли Україні потрібна була допомога.

Директор місцевої школи Ярослав Тирик, каже, що Роман все життя готовував себе до боротьби, загартовую-

вав побратимам по боротьбі: «Як тільки почнеться «кіпіш» (так він називав загострення протистояння), обов’язково буду тут з вами». І це для нього було принциповим. Його друзі розповідають: «Він, спокійний і врівноважений, був рішучим і безстрашним, коли потрібно було відстоювати честь і гідність України».

Після завершення офіційної частини заходу, друзі-майданівці, що прибули з Турки, помолилися на могилі Романа й присягнули, що продовжуватимуть велику справу, за яку він віддав життя.

Василь ВАСИЛЬКІВ.

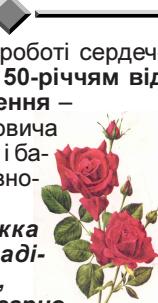
Вітаємо

Церковний комітет і парафіяни церкви Святого Миколая с. Явора вітають з днем Ангела та днем народження, яке відсвяткували 22 грудня, о. Теодора і бажають йому міцного здоров’я та Божого благословення на невтомній пастирській ниві.

*Не тільки квітами, а й терням
Устелена земная путь,
Ta посіяні Вами зерна
В серцях любов’ю про-
ростуть.*

*Хай ласка Христова
огорне Вас, отче,
І церкву, і цілий цей світ.
Хай Вам Господь ство-
рити у ласці*

*Благих і світлих – мно-
га літ!*

Колеги по роботі сердечно вітають з 50-річчям від дня народження – Віктора Івановича Годованця – і бажають шановному ювіляру:

*Хай стежка
життєва раді-
стю квітне,
Настрою гарно-
го, днів привітних.*

*Здоров’я, щастя,
світлої долі,
Широго затишку в
серці і в домі.*

*Ми зичимо здоров’я, ща-
стя й долі
Щирими словами,
А Бог хай обдаровує
Довгими літами!*

Відділення ВД Фонду соціального страхування від нещасних випадків на виробництві в Турківському районі повідомляє про необхідність подачі страховальниками району до відділення «Відомості розподілу» чисельності працівників, річного фактичного обсягу реалізованої продукції за видами КВЕД до 25.01.2015 року.

За несвоєчасне подання вищевказаної відомості передбачено адміністягнення у вигляді штрафу.

Конфліктна ситуація

У ДЕПУТАТИВНИКЛІ ПІДОЗРИ

грн. 12 коп, тоді, як у тому ж Городку його ціна – 27 грн. Бордюр міська рада купувала по 96 грн.04 коп., а він коштує набагато дешевше – 63 грн. Тож куди поділися всі гроші з нашого бюджету? – запитують депутати. На цьому проекті (вартість якого становила 150 тис. грн., (це без експертизи, технагляду), на мій погляд, вкрадено приблизно 35 тис. грн. лише на придбанні будматеріалу. Якщо додати різницю в цінах на сипучі матеріали 100 грн. на 1 м куб. (завищення ціни), отримаємо приблизно ще 13 тис. гривень.

Розгорілася дискусія ї відносно ремонту покрівель двох будинків, що розташовані на вул. Січ. Стрільців у м. Турка (навпроти райполіклініки і будинку, де розміщена перукарня «Чародійка»). З обуренням розповідає турківчанин, житель будинку, що на площі Ринок, 11/12, Іван Яворський:

– У нашому будинку протікає дах, уже віддавна. Навіть телебачення приїжджало знімати й розповідало про цю проблему. Ще в 2012р. , від імені жильців нашого будинку, була написана заява, аби міська рада допомогла їм полегодити дах будинку. Пригадую, приходили тоді до нас заступник міського голови Михайло Вагіль, спеціаліст міськради Ярослав Староста, заступник начальника КПЖКУ Микола Бахур, обстежили будинок, видали акт обстеження, в якому сказано: «Було виявлено, що дійсно покрівля даху із азбесто- цементних листів зношена, утворилось багато отворів 1-4 см горизонтальних та вертикальних тріщин, водоприймальні жолоби зігнули, відсутні фартухи біля дімарів, відсутні коньки, в результаті чого всі ливневі та

дощові води протікають на дерев'яні конструкції, горище, стіни, у житлові кімнати і руйнують будинок. Для запобігання подальшого руйнування житлового будинку, комісія рекомендє жителям створити будинковий комітет для організації збору часткових коштів на виконання відновлювальних робіт з ремонту даху та фасаду будинку». Гроші ми так і не пробували збирати, бо в нас немає з кого збирати ті гроші: майже всі жителі є незаможними, багато безробітних і пенсіонерів. Не один раз оббивали ми пороги сесійного залу міської ради. Пригадую, коли обговорювали на сесії міськради стан житлово-комунального господарства міста, Михайло Вагіль, будучи тоді заступником голови, коли зайдла мова про подібну проблему, запропонував навіть встановити чергу, аби все було, як мовиться, прозоро. Активно підтримала нас тоді й депутат Маргарита Гріщенко. Тоді ж нам ще раз нагадали, щоб власними силами збирали матеріал на покриття, а міська рада профінансує роботи. А через те, що грошей ніхто не має, на тім все й закінчилося, і ми перестали вже з таким питанням до міської влади приходити. Аж поки я не почув, що ремонтутатимуть дахи двох будинків в місті. Коли ж прочитав на сайті Турківської міської ради, що планується перекриття будинків, на один з яких (по вул. Січ. Стрільців, 33) міська рада затверджує кошторисну частину проектної документації в сумі 97, 446 тис. грн.), а на другий (по вул.. Січ. Стрільців, 48) – 69,481 тис. грн., я подумав, що за такі гроші перекрити будинок нереально, очевидно до цієї справи й справді долучаються їхні жильці,

доклавши власні кошти. Але насправді все виявилося не так. Бо вже на наступній сесії міської ради було прийнято інше рішення – відмінити попереднє рішення і затвердити відкориговану кошторисну документацію: вартість перекриття першого будинку уже становила 218, 418 тис. грн., а другого – 175,943 тисячі гривень. Ось тоді й збурилися жильці нашого будинку: чому одним можна повністю за державний кошт полагодити дах, а іншим – ні? Чому вийшло так несправедливо? Можливо й тому, після нашого тиску, депутати й прийняли рішення призупинити фінансування робіт з перекриття цих будинків з тим, аби хоч якусь частину грошей віддати на ремонт даху нашого будинку. Але там уже все зроблено, все проглашено, а ми залишилися, як кажуть, біля розбитого корита.

Те, що уже виконані роботи по вул. Січових

P.S. 23 грудня 2014р. депутати Турківської міської ради зібрали підписи з вимогою скликати 5 січня 2015р., о 15.00 год., сесію Турківської міської ради, щоби в черговий раз заслухати звіт міського голови про використання бюджетних коштів на ремонт тротуарів по вул. В. Стуса та перекриття будинків по вул. С. Стрільців, 33 та 48. Список депутатів, які підписали звернення за скликання сесії: Оксана Федчишак, Василь Хащівський, Василь Круц, Любомир Яворський, Роман Мельник, Галина Хащівська, Тарас Кузьмак, Руслан Шиян, Іван Куцик, Євгенія Дмитрус, Ігор Хомик, Микола Комарницький, Сергій Сіданич, Степан Головчанський, Ігор Писанчин, Зеновій Кузьо. Не поставили підписи Роман Кузьмак, Андрій Дубравський, Валерій Копитчак, Іван Богайчик, Микола Федаш, Олег Фролов, Маргарита Гріщенко, Лілія Голко, Михайло Бегей, Ігор Репецький, Надія Сенинич і Надія Вовчанська. Ще один депутат Віктор Лемець спершу підписав звернення, а потім відкликав свій підпис.

Копію відповідного листа надав редакції депутат міської ради Руслан Шиян.

Стрільців, підтверджує і сам міський голова Юрій Касюхнич. Правда, знайшлася помилка у складанні проектно-кошторисної документації і її уже виправлено.

– Проектно-кошторисну документацію я не складаю, а проектний інститут, який за цю ділянку роботи відповідає. Крім цього, вона ще проходить три експертизи, – каже Юрій Ігорович. – Проектно-кошторисна документація – це одне, акт виконаних робіт – це вже зовсім інше. Всі фінансові розрахунки йдуть тільки згідно акта виконаних робіт, тобто по факту. У міській раді є документи, що всі експертизи пройдено, держбдконтроль також дав дозвіл на виконання робіт. Тут немає нічого страшного, можна йти й перевіряти, двері, як мовиться, відкриті. Помилку було допущено у проектно-кошторисній документації на перекриття даху одного з будинків. Довелося переробляти кошторис. Зараз усе перераховано так, як має бути. І роботи там виконані.

Чи затихне конфлікт щодо використання бюджетних коштів міською радою, чи навпаки – розгориться з новою силою, покаже час.

Ольга ТАРАСЕНКО.

Наші таланти

Я СОРОЧКУ ДЛЯ КОХАНОГО З ЛЬОНУ ВИШИЮ...

Побачив на виставці робіт народних умільців Турківщини, Стрийщини, Льєвова, що проходила недавно в смт. Бориня, кращі вишивки, бісероплетіння, поруч із роботами із лозоплетіння, різьби по дереву, представлени пракцівниками професійного ліцею із райцентру, і залюбувався майстерністю, тонким стилем їх виконання. Не втримався, щоб не підійти до майстрині – вишивальниці із Турки – Мирослави Торищак – і не запитати: "Ці вишиванки – Ваша робота?"

– Тут, – показала рукою на зайнятий ними чималий куток території миловидна, привітна, щира і відверта в розмові жіночка, одягнута у красиву вишивану блузку, свого творіння, – роботи і моїх колег, і моїх учнів. Але більшість із того, що демонструємо, – сухо моя робота.

Оглядаючи майстерно вишиті образи, накидки на великовідні кошики, святкові рушники для прикрашання осель, для зв'язування рук молодим під час вінчання, рушники – під ноги молодим – "На щастя – на долю", оригінально вишиті чоловічі сорочки та жіночі блузки, накидки на телевізори, журнальні столики, різні салфетки, виготовлені руками Мирослави Миколаївни, – зробив для себе висновок: вони на цій виставці – найкращі.

Взявши до рук одну чоловічу сорочку, запитав у майстрині: "Чи правда, що кожна дівчина, яка захоплюється вишиванням, ще до заслання до неї святів, прагнула підготувати і подарувати коханому сорочку?"

– У наш час така хороша традиція чомусь забута, – із сумом відповіла співрозмовниця. – Але від мами, старших людей села чула, що колись без такого подарунка із сватання не вертався жоден жених, який навіть міг зразу ж надіти сорочку. І це засвідчувало, що справа іде до весілля. Без вишитої сорочки (лише з гарбузом) міг повернутися додому той, кому було відмовлено у сватанні.

Вишивати Мирослава Миколаївна навчилася у 10 років. У своєї мами, Любові Дем'янівні Спурзи, яка тоді працювала робітницею на

турківському лісопильному заводі. Але, крім основної роботи, була ще й завзятою вишивальницею. Навіть на замовлення вишивала со-

стиком, навчилася вишивати і гладрю. Старші жінки, спостерігаючи за її вправніми і чіткими діями, наголовували: "Буде з нашої Мирославки толк".

Але, якщо на "жіночих" зібраннях дівчинка вишивала під пильним наглядом та добрими і власними порадами матері, то у 12 років, пасучи в Яворі корови з подругою Лілією Юрічко (тепер – Іванік, жителька Ісаїв),

івництво міськвідділу освіти не хотіло навіть відпускати на Турківщину, пропонуючи добрий заробіток, бачачи, з яким ентузіазмом, захопленням і умінням навчає їхніх землячок справі вишивання. Але рідна Бойківщина була більшою притягальною силою.

Повернувшись додому, влаштувалася на роботу у Турківський професійний ліцей. Майстром виробничого навчання. А з нинішнього року веде тут ще й гурток бісероплетіння "Чарівна на-мистинка". Відвідують його 17 ліцейтів. І, до речі, 14 із них – хлопці. Серед найдосвідченіших юних майстрів, чиї роботи уже демонструвалися навіть на виставках у Львові, і отримали високі оцінки, – Олег Ковалчук, Роман Іванік, її син Андрій Торищак та інші. Роботи юних майстрів прикрашають коридори та кабінети їхнього навчального закладу. До речі, у яких би виставках не брали участь вихованці Мирослави Торищак, їхні роботи, як і наставника, яка справі вишивання присвятила уже 30 років, завжди серед кращих і здобувають високі нагороди.

А колеги Мирослави Миколаївні до цього додали: українські сорочки, рушники, галстуки, образи, накидки на пасхальні кошики, подаровані нею рідним та знайомим, помандрували в Канаду, в Білорусь, навіть – в Сибір (нехай і там знають і захоплюються нашою талановитою майстринею)...

А вона, на прощання, сказала: "Найбільше, чого я хочу, щоб до нас в ліцей приходило якомога більше молоді. Щоб вона підхоплювала і розвивала мистецтво вишивки та бісероплетіння. Щоб воно ніколи не загубилося і не пропало. Це для мене була б найбільша радість."

Володимир БАБІЧ.

На знімку: майстриня бісероплетіння із Турківського професійного ліцею Мирослава Торищак пропонує на ярмарку свою накидку на пасхальний кошик.

Фото автора.

рочки та блузки. Робила це, в основному, пізніми вечорами, бо вдень або на заводі трудилася, або – по господарству. "Разом із нею сиділа поруч і я, – розповідає вдячна доночка. – Матір наказувала, щоб тихенько проводилася, бо можу збити її із підрахунку хрестиків, які потрібно покласти на полотно. Одночасно я мала бути уважною і спостережливою, бо вдруге ніякі вправи вона не мала звички – повторювати. Ось такі були мої перші уроки вишивання. Тихі і, водночас, – строгі." Згодом дівчинку почали брати уже на вечірки, де кожен мав свою роботу. Тут для неї уже була вища, від попередньої, школа вишивання. Крім хре-

дівчата, наввики передки, робили це самостійно. І через якийсь час приносили вишивані то картину розкішних троянд, то – бузку, то – куща з червоними гронами калини. І діставали похвалу від батьків. Пані Мирослава зізнається: "У Лілі – швидше все виходило. Сьогодні вона стільки навишивала всього – і до церкви, і людям, що аж диву даєшся. Де вона час тільки бере для цього і терпіння."

Закінчивши Яворську школу, Мирослава навчалася у Ясеницькій середній. Але і тут не поривала із вишиванням. А коли поїхала у Шепетівку, до сестри, організувала там гурток місцевих вишивальниць. Її, до речі, кер-

Подяки

РАДІСТЬ МАЛЕЧІ: ДО НІХ ПРИХОДИВ СВЯТИЙ МИКОЛАЙ

Зустріч із Святим Миколаєм

Напередодні дня Святого Миколая, його помічники – в особах Сергія Кіри та Катерини Гусак – завітали і до Жукотинської ЗОШ I-II ступенів. С.І.Кіра обдарував усіх школярів і педагогічний колектив солодощами, а також спортивним інвентарем, а К.М.Гусак привезла солодощі для учнів початкових класів.

Учні, які з нетерпінням чекали на Святого Миколая, зустріли добродіїв із привітаннями і подякою за добре діла, якими С.І.Кіра займається уже не перший рік. Вкінці всі хором заспівали «Ще не вмерла Україна».

Учнівський і педагогічний колективи щиро вдячні Сергію Івановичу та Катерині Миколаївні за їх щедрість, добробчинність. І бажають їм і їхнім родинам міцного здоров'я, щастя, щоб вони ще довго могли займатися добро-чинністю, яка приносить радість у шкільні колективи.

Миколай завітав у кожен дім і хату

Свята ми чекаємо з великом нетерпінням і все віримо, що щедрий, добрій Миколай принесе до нас омріяне.

За те, що мрії збуваються, ми завжди дякуємо не лише Святому Чудотворцю, а й тим меценатам, хто споряджає його в таку приемну місію. Серед таких доброзичливців є наш земляк, депутат районної ради Ярослав Паращич. Упродовж кількох років поспіль він сприяє тому, щоб діти нашої школи не лишалися без подарунків. Також дякуємо депутатові обласної ради Михайлі Дзюдзо, який дав подарунки початковим класам.

Приємно, що в такий неспокійний час для нашої країни ще зустрічаються добре та щедрі люди, такі як Ярослав Паращич, Михайло Дзюдзо.

Також хочемо подякувати церковному комітетові разом з о. Романом Уруським, які подарували дітям велику радість. І у нашій церкві були, подарунки як для школярів, так і для малечі.

Висловлюємо Вам, шановні благодійники, за Ваші старання, слова вдячності та побажання, здоров'я та сили у Вашій нелегкій роботі.

Ви принесли дитині милій
Все, що чесно заслужила.
З радістю ви загостили –
Подарунки залишили.
Хай Бог дарує Вам щорік
Любов, здоров'я, многая літ.
Любомира Годованець,
вчитель Шум'яцької ЗОШ I-II ступенів.

Педагогічний колектив і профспілкова організація Мельниченської ЗОШ I-II ст. щиро дякують директору Карпатської ВЕС Ігорю Чедомировичу Рончевичу та підприємцю Людмилі Каролівні Фазан за придбання подарунків до дня Святого Миколая усім учням школи. Бажаємо шановним меценатам міцного здоров'я, радості, родинного благополуччя та Божої опіки на довгі і щасливі роки життя.

Дирекція, педагогічний та учнівський колективи Явірської ЗОШ I-III ст. складають щиру подяку приватним підприємцям: Ф.Яворському, М.Романовичу, О.Чернянському, С.Голдичу, О.Кузьмич, З.Яворській, Н.Юричко, Л.Яворській, Н.Сайкун, Р.Тисовському, В.Старушкевич; підприємствам «Галсільпіс» та «Опілля», депутату обласної ради Михайлі Дзюдзо – за надання солодких подарунків до дня Святого Миколая для всіх учнів школи, а також сільському голові Дмитру Гошовському за організацію їх доставки.

Бажаємо Вам, шановні меценати, міцного здоров'я, світлих і радісних днів у житті, Божого благословення.

Педагогічний та учнівський колективи Кривківської ЗОШ I-II ст. щиро сердечно дякують депутату районної ради Михайлі Васильовичу Повханичу за щедрі подарунки, які одержали всі учні школи на свято Святого Миколая. Дай Бог йому здоров'я, сили, наслаги, удачі на многая і благая літ!

Колектив Нижненської ЗОШ I-II ст. щиро дякує меценатам Роману Яворському, Катерині Гусак та сільському голові Григорію Горбею за придбання подарунків до дня Святого Миколая учням школи.

Бажаємо добродіям міцного здоров'я, радості, щасливого Нового року і Різдва Христового.

Дирекції Лімнянського і Вовченського НВК сердечно дякують постійному своєму меценату, щирій і безкорисливій людині – Сергію Івановичу Кіри, мешканцю м. Львів, за подарунки від Святого Миколая. Бажають Сергію Івановичу успіхів і процвітання, щасливого Нового року і радісних Різдвяних свят.

Дирекція та батьківський комітет Карпатського НВК щиро дякують приватним підприємцям Олексію Фризу, Василю Гундертайлові, Івану Бодаку, Михайлі Тацину, Анастасії Магдич, Миколі Момоходу та церковному комітету за подарунки від Святого Миколая і бажають шановним меценатам довгих і щасливих років життя, міцного здоров'я, радості від кожного прожитого з користю для людей дня.

Настільний теніс

Виборювали кубок Святого Миколая!

Минулого суботи, 20 грудня, в м. Судова Вишня Мостиського району пройшов обласний турнір з настільного тенісу серед юнаків та дорослих у трьох вікових категоріях, присвячений дню Святого Миколая.

Успішно виступив на цих престижних змаганнях наш земляк, турківчанин Юрій Павлик, який був зарахований до групи спортсменів 2000-2002 року народження. Тренується він у Турківській ДЮСШ «Юність» (тренер Василь Гуй).

Приємно відмітити, що, виступаючи в своїй групі, Юрія здобув переконливі перемоги над суперниками зі Львова, Яворова, Новояворівська, Мостиська. А у фіналі зустрівся із знаним тенісистом із Судової Вишні Віктором Малінським. Поєдинок був напруженим і видовищним. Юрія, поступаючись по ходу зустрічі супернику, незважаючи на велику підтримку з боку глядачів свого земляка, зумів мобілізуватися, зібравшися з силами і не тільки вирівняти гру, а й здобув важливу для себе перемогу.

Нагороджуючи переможців, головний суддя змагань, суддя національної категорії Ігор Майовка (м. Львів) вручив Юрію Павлику, за зайняте перше місце в своїй віковій категорії, медаль та грамоту.

Микола ХОДАНЬ,
директор ДЮСШ «Юність».

Bітаємо

Щиро сердечно вітаємо з днем народження жителя с. Комарники, Валерія Євгеновича Височанського, яке він святкує 28 грудня.

Бажаємо йому міцного здоров'я, світлої радості в житті, сімейного благополуччя, Божого благословення.

Хай береже Вас Божа Мати

Від злих людей і різних бід.

В здоров'ї, мирі, злагоді прожити

Бажаєм много-много літ!

Колеги-мисливці із с. Комарники.

Шашки

ЗА ЗВАННЯ КРАЩИХ

У Турківській ДЮСШ «Юність» пройшли змагання на першість спортивної школи з шашок і шахів серед дівчат та хлопців.

У шашкістів старшої вікової групи (1999 року народження і молодших) серед хлопців перше місце з шашок і шахів виборов Павло Яворський. Друге – Руслан Монич, третє – Михайло Шуптар.

Серед дівчат-шашкісток старшої вікової групи місця розподілилися так: перше – у Олії Малетич; друге – у Мар'яні Біян; третє – у Ірині Яворській.

А ось у групі спортсменів «Юні надії» з шашок найсильнішими були: Роман Бордун; Оксана Яворська (I); Ірина Ма-

летич (II); Діана Фазан (III).

А серед шахістів група призерів виглядала так: у старшій віковій групі – Михайло Мурис (I місце); Тарас Фазан (II); Владислав Томинець (III).

Серед дівчат старшої вікової групи перше місце виборола Наталія Тарасенко. На другому – Віталія Костишак; на третьому – Світлана Дульнявка.

У молодшій віковій групі перший – другий результат, відповідно, показали Діана Дем'ян та Оксана Рогач.

Примітка. 11 січня наступного року у спортивних залах Турківського НВК № 2 (нова школа) пройдуть змагання з міні-футболу. Організатори нагадують, що участь у них мають право взяти тільки вихідці з нашого району.

Подача заявок – до 1 січня, у сектор молоді та спорту РДА.

Володимир БАБИЧ.

Зверніть увагу!

Звітуємо за 2014 рік

Закінчується 2014 рік, і відповідно до Порядку формування та подання страхувальниками звітності по коштах загальнообов'язкового державного соціального страхування у зв'язку з тимчасовою втратою працевздатності та витратами, зумовленими похованням, затвердженого постановою Правління Фонду соціального страхування з тимчасовою втратою працевздатності, від 18.01.2011 р. № 4, страхувальники зобов'язані формувати та подавати до виконавчої дирекції, за місцем їх реєстрації, звітність щодо коштів загальнообов'язкового державного соціального страхування у зв'язку з тимчасовою втратою працевздатності та витратами, зумовленими похованням, не пізніше 20 числа наступного за звітним періодом місяця.

У випадку надсилання звітів поштою, страхувальник зобов'язаний здійснити відправку не пізніше ніж за десять днів до закінчення терміну подання звітів.

Звіти подаються за формами Ф4-ФСС з ТВП та Ф14-ФСС з ТВП.

Звіт за формулою Ф4-ФСС з ТВП складається наростаю-

чим підсумком з початку року – в гривнях з копійками.

Звіт за формулою Ф4-ФСС з ТВП не подається у випадку:

- відсутності у страхувальника зобов'язань перед Фондом по субрахунку, на якому ведеться облік розрахунків з Фондом соціального страхування з тимчасовою втрати працевздатності (652) на початок кожного звітного кварталу та оборотів по субрахунку – у звітному кварталі;

- наявності зобов'язання Фонду перед страхувальніком – на початок року та відсутності оборотів по субрахунку 652 – у звітному кварталі.

Звіт за формулою Ф14-ФСС з ТВП не подається, якщо у звітному кварталі страхувальник не отримував від виконавчої дирекції та не вдавав найманим працівникам путівок на санаторно-курортне лікування, придбаних за рахунок коштів Фонду.

За несвоєчасне подання або неподання встановленої звітності по коштах Фонду, подання недостовірної звітності щодо використання коштів Фонду, на посадових осіб підприємств, установ, організацій, фізичних осіб, які використовують найману працю, накладається штраф у розмірі та порядку, передбаченими чинним законодавством.

Переконливо просимо всіх страхувальників своєчасно подати звіти за 2014 рік до виконавчої дирекції.

Михайло КОСАЧЕВИЧ,
провідний спеціаліст Старосамбірської МРВД.

Податкова нагадування:

Підприємці зобов'язані вести Книгу обліку доходів і витрат

Державна фіскальна служба, у листі від 29.10.2014 р. №5857/6/99-99-17-02-02-15, нагадала, що фізичні особи – підприємці, на загальній системі оподаткування, зобов'язані вести Книгу обліку доходів і витрат та мати підтверджуючі документи щодо походження товару. Форму та порядок ведення книги обліку затверджено наказом Міністерства доходів і зборів України від 16.09.2013 р. №481.

Платники єдиного податку І та ІІ групи та платники єдиного податку ІІІ групи, які не є платниками ПДВ, ведуть книгу обліку доходів шляхом щоденного, за підсумками робочого дня, відображення отриманих доходів.

Ігор ДЕЦ,
ГДІ Турківського відділення.

Загублене пенсійне посвідчення по втраті годувальника (п/с 129601), видане УПФ України у Турківському районі на ім'я Оксани Василівни Куприч, вважати недійсним.

Терміново продається дерев'яний будинок в с. Дубляни (є газ, колодязь, хороший заїзд, маршрутка їздить щопівгодини, є залізнична станція), 0,5 га землі. Тел.: 0665679226.

Ціна – 87000 грн. (\$5800).

Магазин жіночого одягу, який знаходиться в м. Турка, по вул. В.Стуса (вище старого побуту, навпроти інтернату) запрошує покупців міста та району.

Великий вибір, дешеві ціни.

Тел.: 0968285499, 0502058213 (ПП Бек Світлана).

Продаю приватизовану земельну ділянку, площею 0.25 га, для житлової забудови та ведення домашнього господарства у м. Старий Самбір, вул. Дрогобицька:

- наявний план забудови та проект будівництва житлового будинку;
- асфальтована під'їзна дорога;
- зручно для приєднання до інженерних мереж (газо-, електро-, водопостачання, водовідведення);
- є можливість для влаштування ставка.

За довідкою звертатися за тел.: 0683356698

Продається у комплекті: трактор Т-40, теліга, причіп одноосний, косарка сегментна.
Ціна – 41000 гривень.
Тел.: 0983855054 (Степан).

Здається квартира, площею 58 м², по вул. Поляна м. Турка, з індивідуальним газовим опаленням. Потребує ремонту.

Зaproшуємо добropорядну сім'ю для тривалого проживання.

Оплата – за домовленістю.
Тел.: 0968285499, 0502058213.

Продається будинок в с. Явора. Є 3 кімнати, кухня велика. Зроблено ремонт, опалення. Є гараж, підваль, господарські будівлі, присадибна ділянка.
Недорого.
Тел.: 0995292952.

СПІВЧУВАЄМО

25 грудня 2014 року виповнився рік, як відійшов у вічність Іван Миколайович Цугирка. Догоріла життєва свічка нашого дорого колеги, учителя фізичної культури, який виховав не одне покоління дітей, навчаючи їх доброти та людянності. І хоча Івана Миколайовича немає сьогодні серед нас, його добрі діла нагадують нам про нього.

Пам'ятаемо ми і про чуйність, людяність, доброту, патріотизм, чудову вдачу музиканта-скрипала.

Колектив працівників Риківської ЗОШ І-ІІ ст.

Колектив Турківського РВ УМВСУ у Львівській області сумує з приводу передчасної смерті копишинського начальника ВДАІ Турківського РВ Андрія Михайловича Хом'яка і висловлює щире співчуття рідним покійного.

Учні 2 класу Явірської ЗОШ І-ІІІ ст. висловлюють щире співчуття вчителям Лідії Ігнатівні та Дмитру Івановичу Добрянським з приводу тяжкої втрати – передчасної смерті чоловіка і батька.

Хресна мама та сім'я Стефанських висловлюють щире співчуття похресниці Марії Миронівні Хом'як з приводу тяжкої втрати – передчасної смерті чоловіка – Андрія.

Брати Мирон та Іван з сім'ями висловлюють щире співчуття сестрі Марії Миронівні Хом'як з приводу великого горя – передчасної смерті чоловіка – Андрія.

Педагогічний колектив Кривківської ЗОШ висловлює щире співчуття копишинському вчителю фізичного виховання Степана Павловичу Ціку з приводу передчасної смерті дочки – Євгенії.

Колектив Явірської ЗОШ І-ІІІ ст. висловлює щире співчуття вчителям початкових класів Лідії Ігнатівні та Дмитру Івановичу Добрянським з приводу важкої втрати – смерті чоловіка та батька – Івана Федоровича Добрянського.

Валерій Височанський, Богдан Михайлік, Іван Кричківський, Іван Яворський висловлюють щире співчуття Ярославу Дем'янівському з приводу великого горя – смерті сестри.

Педагогічний колектив Вовченського НВК висловлює глибоке співчуття вчителю англійської мови Оксані Василівні Пацкан та вчителю фізкультури Михайлу Дмитровичу Пацкану з приводу тяжкої втрати – смерті матері та тещі.

Педагогічний колектив Жукотинської ЗОШ І-ІІ ст. висловлює щире співчуття вчителям – Ірині Богданівні Лукачович та Володимиру Івановичу Лукачовичу – з приводу тяжкої втрати – смерті батька та тестя.

«БОЙКІВЩИНА»

Реєстраційне свідоцтво ЛВ №134 видано 28 березня 1994 року. Часопис виходить раз на тиждень.

Тираж 2662 Індекс 68486

Редактор Василь ВАСИЛЬКІВ

АДРЕСА РЕДАКЦІЇ:
82500, м.Турка, вул. Міцкевича, 14
НАШІ ТЕЛЕФОНИ:
редактора – 3-12-45,
бухгалтерії – 3-21-27.
видавничого відділу – 3-25-22.

Висловлені авторами думки можуть не співпадати з позицією редакції. За точність викладення фактів відповідає автор (рекламодавець).
E-MAIL: boykivshchina@ukr.net

Часопис набрано, зверстано та віддруковано у видавничому відділі редакції «Бойківщини».

Комп'ютерна верстка –
Костянтин Малетич.

Відповідальний за випуск –
Володимир Бабич.
R – матеріали рекламного характеру.